

blivende har det Indtryk, at for hans Vedkommende kan man ikke besvare Spørgsmaalet om Forholdet dertil med samme Sikkerhed som for adskillige andre Ministers Vedkommende, idet den højtærede Indenrigsminister efter mit Indtryk til andre Tider stiller sig mere forstaaende, i det hele er vaklende, svingende, usikker overfor Forholdene, snart i den ene og snart i den anden Retning, og derfor er jeg heller ikke sikker paa, at den højtærede Indenrigsministers Standpunkt i Dag overfor disse Spørgsmaal vil være af samme afvisende Karakter, som det var i Fredags. Og jeg for mit Vedkommende skulde kun glæde mig, hvis det kunde være Tilfældet, at den højtærede Minister havde benyttet den mellemliggende Tid til at komme til en bedre Erkendelse af Forholdenes Alvor.

Overfor den Dagsorden, der er stillet fra vor Side, har det ærede Medlem Hr. Stauning udtalt, at han og hans Parti kunde slutte sig til den, hvis de ikke kunde gennemføre den af dem stillede Dagsorden. Det ærede Medlem havde en Betænkelighed ved den, nemlig dette, at den skulde føre til langvarige Overvejelser, som ikke hurtigt bragte Handling, og denne Opfattelse af Dagsordenen grebes jo af det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard og blev altbestemmende, saa vidt jeg forstod, for ham i hans Vurdering af det Forslag, der her er stillet. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem Hr. Stauning ikke behøver paa dette Punkt overfor selve Dagsordenen at nære nogen Bekymring, og det samme kan jeg sige til det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard. Betydningen af en saadan Overvejelse, som foreslaas fra vor Side, afhænger udelukkende af den Maade, hvorpaa denne Overvejelse iværksættes og ledes, og den Villie, hvormed man hos den Regering, som maatte komme til at lede en saadan Forhandling, sætter denne Forhandling i Gang, det Ønske, der findes hos Regeringen til at naa til Handling. Og der kan det ærede Medlem have Ret i, at Dagsordenen alene bringer ikke Brød til nogen, bringer ikke Resultater til nogen, hvis den ikke føres ud i Livet af et Flertal i dette Ting og af en Regering, der har en virkelig Villie til at arbejde paa dette Grundlag.

Overfor Dagsordenen blev der i øvrigt

fra det ærede Parti Venstre, der vendte sig med Bestemthed imod den, ikke anført nogen Art af Grunde; heller ikke tog den højtærede Indenrigsminister overhovedet Stilling i sine egne Ord til den Dagsorden, der er fremført fra vor Side. Derimod ser jeg, at man fra Partiet Venstres Side i Pressen har anvendt gennem det Blad, hvoraf et æret Medlem af dette høje Ting er Redaktør, en ganske bestemt Argumentation imod denne Dagsorden. Det ærede Medlems Blad har skrevet, at hvis denne Dagsorden blev gennemført, vilde det betyde, at man lagde Afgørelsen hos en ny stor Forsamling udenfor Rigsdagen, og det ærede Medlem har spurgt mig, om jeg begyndte at være smittet af en eller anden Art af Fascisme, og om Dagsordenen var Udtryk derfor. Jeg tror, alle ærede Medlemmer vil være paa det rene med, at bag denne Opfattelse staar der ikke Antydning af Tanke, ikke blot den svageste Antydning af sund Fornuft. Der er intet saadant, der er tilsigtet med denne Dagsorden, og der er intet i dens Indhold, der kan siges at pege blot i nogen Grad i den Retning, som man her har givet Udtryk for. Det er endogsaa saaledes, at Dagsordenen ingenlunde kræver en bestemt Form for den Forhandling, som vi for vort Vedkommende foreslaar. Vi har ikke sagt, at der bør nedsættes en Kommission med Repræsentanter for Rigsdagen, for Kommunerne og for de forskellige Erhverv. Vi har kun sagt, at der bør tilvejebringes en samlet Overvejelse mellem disse forskellige Kræfter indenfor vort politiske og økonomiske Liv. Vi har henstillet til Regeringen og til Flertallet selv at overveje og afgøre, under hvilke Former en saadan Forhandling med størst Virkning og med størst Held kunde sættes i Scene. Det kunde meget vel gøres under den Form, at man nedsatte et Rigsdagsudvalg, der i Forening med Regeringen optog Forhandlinger med de forskellige Erhvervs Repræsentanter, men saaledes, at den egentlige Myndighed, det egentlige Centrum, var dette Rigsdagsudvalg i Forening med Regeringen. Vi har i saa Henseende kun ønsket at pege paa, at det, der er Brug for, er at komme bort fra den hidtidige Fremgangsmaade og gaa over til en anden Form, hvorunder man